

Nr 77.

Ankom till riksdagens kansli den 3 juni 1925 kl. 11 f. m.

Memorial, i anledning av kamrarnas skiljaktiga beslut beträffande viss del av bankoutskottets utlåtande nr 52, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till lag om vissa ändringar i lagen den 4 juni 1920 angående rätt till tjänstepension för ordinarie tjänstemän vid postverket, telegrafverket, statens järnvägar och statens vattenfallsverk jämte i ämnet väckta motioner.

I anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 155 hade bankoutskottet under punkten A), mom. I) av sitt ovannämnda utlåtande nr 52 hemställt, bland annat, att riksdagen måtte för sin del antaga ett i utlåtandet intaget, såsom utskottets förslag betecknat förslag till lag om vissa ändringar i lagen den 4 juni 1920 (nr 254) angående rätt till tjänstepension för ordinarie tjänstemän vid postverket, telegrafverket, statens järnvägar och statens vattenfallsverk.

Vid lagförslaget fanns fogad åldersförteckning, angivande den i 19 § i lagen avsedda pensionsålder för en var sådan befattning vid postverket, telegrafverket, statens järnvägar och statens vattenfallsverk, som tillsättes genom konstitutorial.

I en vid utlåtandet fogad, av herrar Vindahl och Johansson i Edsbyn avgiven reservation hade hemställts, att riksdagen måtte för sin del besluta, att till åldersförteckningen vid ifrågavarande lag skulle fogas en anmärkning av följande lydelse:

»För kvinnlig innehavare av sådan befattning, för vilken i denna förteckning angivits högre pensionsålder än 64 år, inträder pensionsåldern vid 64 levnadsår.»

Enligt utskottet tillhandakomna protokollsutdrag har första kammaren bifallit utskottets hemställan med det tillägg till åldersförteckningen, som förordats i ovanberörda reservation, medan andra kammaren bifallit vad utskottet i utlåtandet hemställt.

Skiljaktigheten mellan kamrarnas beslut består sålunda däruti, att, medan andra kammaren beslutit samma pensionsålder för manlig och kvinnlig innehavare av befattning vid kommunikationsverken, första kammaren fastställt en levnadsålder av 64 år såsom högsta pensionsålder för kvinnlig befattningshavare vid nämnda verk.

Jämlikt § 63 riksdagsordningen åligger det utskottet att i förevarande fråga söka att de olika meningarna så vitt möjligt sammanjämka och med förslag därom till kamrarna inkomma.

Utskottet vill erinra, att, på sätt utskottet i annat memorial (nr 75) anmält, frågan om antagande av civil tjänstepensionslag för innevarande riksdag förfallit. Då enligt utskottets mening definitivt fastställande av pensionsåldern för kvinnliga befattningshavare vid kommunikationsverken synes böra äga rum först i samband med prövning av ett blivande nytt förslag till pensionslag för den allmänna civilförvaltningen, har utskottet ansett sig böra föreslå, att pensionsåldern för kvinnliga tjänstemän, om vilka här är fråga, nu provisoriskt bestämmes till högst 64 år.

Åberopande det anförda hemställer utskottet,

att kamrarna, med frånträdande av sina förut fattade beslut, må för sin del besluta, att till åldersförteckningen vid ifrågavarande lag fogas en anmärkning av följande lydelse:

»För kvinnlig innehavare av sådan befattning, för vilken i denna förteckning angivits högre pensionsålder än 64 år, skall pensionsåldern tills vidare och intill dess annorledes varder förordnat inträda vid 64 levnadsår.»

Stockholm den 3 juni 1925.

På bankoutskottets vägnar:

BERNH. ERIKSSON.

Närvarande: se anteckning å memorial nr 76.